

Tenora i piano a ritme inquiet

Text > RAMON MORENO

Jordi Molina és un dels grans mestres de la tenora. Al llarg de la seva dilatada carrera, de més de quaranta anys, el músic blanenc ha treballat per convertir la tenora en instrument principal, portant-lo més enllà dels límits estrictes de la cobla. Després d'una llarga trajectòria com a tenora solista de les principals cobles del país, amb l'arribada del nou segle va iniciar una brillant trajectòria en solitari, en la qual s'ha dedicat a investigar i a obrir possibilitats noves per a l'instrument. Gràcies a Jordi Molina, la tenora esdevé l'instrument principal i les seves composicions demostren les múltiples direccions que pot emprendre. Les composicions per a tenora i piano de Molina s'han convertit en peces habituals, però també ha treballat amb formats inèdits, com en el disc *De canya i canons*, en què fusionava de manera magistral els sons de la tenora i de l'orgue de l'església de Santa Coloma de Farners, comandat pel

mestre Josep Maria Escalona. Ha col·laborat amb diferents orquestres i compositors: des de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Nacional de Catalunya fins a la de Cambra de l'Empordà passant per Maria del Mar Bonet, Marina Rossell, Roger Mas, Manel Camp o Lluís Vidal, amb qui incorpora la tenora a una formació de jazz. Durant més de deu anys, Jordi Molina va actuar amb Kaulakau, un grup amb el qual fusionava música tradicional i jazz i que va tenir una important acollida en festivals d'arreu del món.

Immersió és l'enèsim treball discogràfic de Jordi Molina, aquest cop en companyia del pianista Joan Díaz. Els dos músics havien col·laborat ja en els discos *Retrat en groc* (2018) i *Matèria del temps* (2016), i proposen ara una mirada a la música tradicional catalana amb sardanes de Juli Garreta («Juny») i Pau Casals («Sant Martí del Canigó»), en un recorregut pels territoris de parla catalana, des

MOLINA, Jordi; DÍAZ, Joan. **Immersió**. Guissona: Seed Music, 2019. <www.jordimolina.cat> <www.joandiaz.seedmusic.eu>

de les Illes («La Balanguera») fins al País Valencià (amb un meravellós «Homenatge a Teresa», de l'enyorat Ovidi Montllor). Nou temes en els quals conflueixen les dues mirades musicals dels autors, el so jazzístic i l'aproximació a la música tradicional. *Immersió* és un disc artísticament ambiciós, que Jordi Molina qualifica de «repte musicalment molt gratificant». I sí, és una veritable meravella.

Tradició i modernitat

Text > RAMON MORENO

En el món de l'havanera i la cançó de taverna, el grup de Palafrugell Els Cremats són un element de renovació i adaptació als nous temps. Des del respecte, però amb la mirada posada en el present, Els Cremats han fusionat les cançons marineres amb altres músiques d'arrel tradicional com la rumba, el *son* cubà o fins i tot la música pop, el jazz o el *reggae*. Heterodoxos a casa nostra, les seves propostes s'han escoltat arreu del món, des de l'illa de Cuba fins a terres moscovites, i han participat en alguns dels festivals més destacats del planeta, com el Festival de Jazz de Sant Sebastià.

Desperta és la darrera proposta discogràfica d'Els Cremats en una trajectòria de més de vint anys que inclou

una desena de referències. De manera definitòria, el tema que dona nom al disc ja conté algunes referències a la seva actitud cap a l'havanera i la cançó de taverna: «No facis cas d'aquest *pureta* que et diu com aquesta havanera s'ha de cantar». Els deu temes del disc ens ofereixen una mirada intensa al seu Empordà («Busca'm a l'Empordà» o «El meu poble») i picades d'ullet planianes (a «Collonar», expliquen que «és l'art de collonar parit a l'Empordà»), i fins i tot un poema de Miquel Martí i Pol («L'amor jugava a perdre's»). En l'apartat de les versions destaca una bella aproximació a l'almenys tan bella composició de Jofre Bargadí i Lluís Alsina, «Els teus ulls glaucs».

En directe, tal com sona

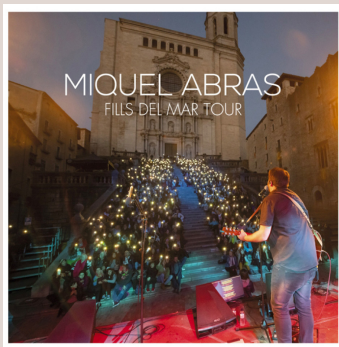
Text > RAMON MORENO

Són quinze anys de trajectòria i nou discos al sarró. Un bagatge certament important per al músic bisbalenc Miquel Abras, que sembla trobar-se en un moment artístic consolidat i en el qual transmet comoditat, maduresa i saviesa musical alhora, tant en els directes com en la producció discogràfica. L'any 2018 va entregar dos reculls discogràfics simultanis (*Punt de partida* i *Punt de no retorn*), que venien a ser el reflex de la seva trajectòria i que ara tenen una continuïtat amb el directe *Fills del mar Tour*. Abras ha estat sempre un músic molt interessant de seguir en directe i les vint-i-una cançons que ha aplegat en aquest treball (només disponible en format digital) en són una bona mostra.

Aquest disc recull de manera íntegra i sense retocs de postproducció el concert que Miquel Abras i la seva banda (a més d'alguns col·laboradors, com ara Cesc Freixas i altres músics bisbalencs) van oferir a les escales de la catedral de Girona el mes de maig passat en el marc del Festival Strenes. Les cançons que componen aquesta nova proposta són les que habitualment es poden escoltar als concerts d'Abras i amb les quals se sent més còmode. Cançons emblemàtiques com «Per amor a l'art», «Et miro, em mires i rius», «La Placeta» o «L'Empordà se'ns crema». I també, en l'apartat dels homenatges, una mirada a Lluís Llach (l'imprecindible «País petit» i «Amor particular»). Un Miquel Abras brillant.

ELS CREMATS. **Desperta**. Barcelona: Discmedi, 2019. <www.elscremats.cat>

ABRAS, Miquel. **Fills del mar Tour**. Plataformes digitals, 2019. <www.miquelabras.com>